

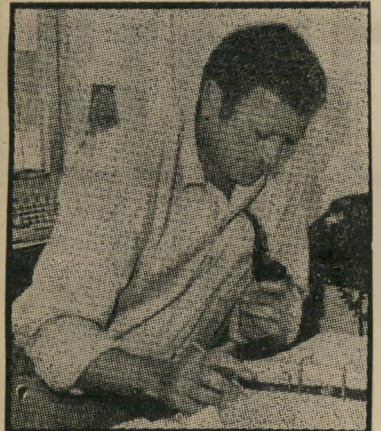
עילות בין דין ופרס סביב

התעשייה האווירית

בינו לבין שמעון פרס. שכן התעשייה האווירית, במתכונת הנכבדת הינה אומנם מיבצר של רפי" — אולם בתוך רפי" עצמה היא התינוק של פרס.

עדות לכך ניתן למצוא בספרו ברק ברקיע של ארנולד שרמן, שיצא זה עתה לאור. שרמן, דובר אר"על שהתפטר עם פרוץ המשבר התעשייה ועבר להיות דוברו של שווימר* תכנן את פירסום סיפורו ברגע הנכון. הספר מלא שבח והלל לשני אנשים — שווימר ופרס. פרס מכונה בספר שוב ושוב כגאון טכני, נביא הטכנולוגיה, וכיוצא באלה. דיין, לעומת זאת — כמעט ואינו מוזכר כלל.

הספר מתאר, בצורה נאיבית למדי, את התעשייה האווירית כסיפור הצלחה נדיר. לעיתים הופכת הנאיביות לסטייה מוחלטת מהאמת — כמו כאשר שרמן טוען כי

סופר שרמן הגנה בעיסקי אוויר

לולא היה זה כלייך עצוב — מבחינת ההשפעה על כיסו של משלם המיסים — היה המשבר הנוכחי בתעשייה האווירית יכול להיות קומי.

שכן מיכאל פירון, עורכי-הדין של מפא"י, שהתפרסם בדמייטיריה הפנטסטיים ש"הוא גובה (מאה אלף ל"י תמורת עריכת חוזה) מונה בזמנו כיו"ר מועצת-המנהלים של התעשייה האווירית במטרה אחת ו"י יחידה: לפקח על מנהל המפעל, אל שווימר.

שווימר הוא איש רפי" נלהב, וראש הממשלה, לוי אשכול המנות, מצא לנכון למנות מעליו את פירון, כדי שיפקח עין על מעשיו.

זה היה אז, היום, נוצר מצב מגוחך שבו פירון ושווימר ניצבים בתווית אחידה — נגד איש רפי" מס. 1, משה דיין. מאחוריהם ניצבת שאר הנהלת המפעל, שאף היא רפי"סטית מובהקת — ומגינה בתרון אף על הקומיסר המפא"י שמונה עליה.

הסיבה להתפתחות פיקאנטית זו: במשך שנות כהונתו, השתלב פירון עם שווימר, למרות עמדותיהם הפוליטיות המנוגדות, ותפקידו ככלב-שמירה נמוג. דווקא בימיו התרחשה במפעל הרפתקת ייצור מטוס העורבה, שגרם להפסד נטו של 70 מיליון ל"י, מספר העובדים גדל ל-14 אלף, וחוסר היעילות והביזבוז הגיעו לממדים שזועזעו את שרביטתהון. כאשר החליט זה, בעקבות כך, לעשות סדר, התקוממו נגדו כל הנהגים מהסדר הישן.

אלא שדיין נחוש בהחלטתו להפסיק את הברדק הנוראי — שהוא אחראי לו, בסופו של דבר. מינויו של מוטי הוד הוא צעד ראשון בכיוון זה, כשברור לכל שהוד יאטאט, עם היכנסו, את כל ההנהלה הנוכחית, ייאייש במקומם מומחים. צעדו זה של דיין יגרום לעימות חריף

שם לנבין עולה בלוד 18.5 דולר, בנמל-התעופה אורלי 20 דולר, ואילו בפא"ר ירס בחנות מישל סויס שלידי האופרה — רק 18.3 דולר.

בכמה בשמים המחיר במישל סויס דומה לשל אשכר: שתי אונקיות אורדה-טואלט של רפאל, למשל, מחירו בדייט פרי שופ בלוד 3.75 דולר, אצל מישל-סויס 3.5 דולר ובאשכר 3.5 דולר.

המסקנה: ברוב המיקרים, כדאי לע"רוך את הקניות באחת משתי החנויות הפטורות ממכס שבלוד, מלבד בשמים, הזולים יותר אצל אשכר. מלבד במק"ר ים יוצאים מהכלל, אין טעם לקנות בחו"ל.

חילופי גברי ב.חברה לפיתוח מפעלי תיירות

הממונה על הכנסות המדינה, משה נוידרפר, החליף את החשב הכללי באר"צ, חיים שטסל, בתפקיד יו"ר מועצת-המנהלים של החברה לפיתוח מפעלי ותיירות הממשלתית.

שטסל שימש בתפקידו זה חמש שנים, ונראה כי חש בכפילות מסויימת בין תפקידו כחשב כללי, המזרים את כספי הממשלה — לתפקידו בחברה לפיתוח, המקבלת כספים להקמת מלונות. מה גם שלאחרונה נמתחה ביקורת חריפה על הקלות בה קיבלו יזמים שונים כספים ממשלתיים להקמת מלונות — שלא חוק"מו לאחר-מכן.

נוידרפר משמש כממונה על הכנסות המדינה מזה שש שנים. קודם היה פקיד-שומה 3 בתל-אביב. בנעוריו עבד כנער-שליח, למד בערב ראיית-חשבון. כאשר זכה בתואר, נכנס לעבוד במס-הכנסה-עליונה המחירה בשירות הממשלה עש"תה לו אויבים, שטענו בזמנו, כי הוא מונה לתפקידו כממונה על הכנסות המדינה עלידי שר-האוצר דאז זאב שרף, כי שרף לא סמך על ראשי האוצר, שהיו אנשיו של ספיר.

סיכויים מצויינים ל"עץ-לבוד"

חות העשירות בארה"ב, מעוניינת ב"זכויות-ההפצה בארה"ב של מיתקן הלייזר לניתוחים שפוחת עלידי חברה השייכת לקונצרן עץ-לבוד, שבבעלות קרמרן.

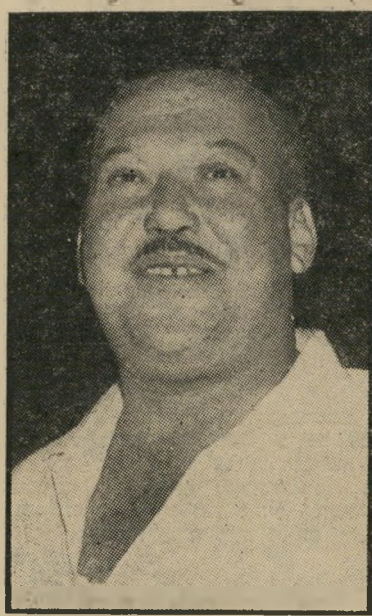
ח"כ יוסף קרמרן חזר לאחרונה מניהול משאומתן מתקדם עם חברה אמריקאית נודעה בתחום ייצור מיכשור רפואי. החברה, הנמצאת בשליטת אחת המשפ-

הבורסה

קרמרן תבע, תמורת זכויות ההפצה, את מחצית המניות של החברה האמריקאית — הרשומות בבורסה שם. שיווי מחצית המניות — כ"5 מיליון דולר, במחירים של היום.

החברה האמריקאית החליטה לרכוש את מיתקן הניתוחים החדש לאחר סידרת מח"קרים שהוכיחו כי בניתוחי סרטן גדולה יעילות מיתקן הלייזר ב"250% יותר מזו של מכשירי-ניתוח אחרים. המחירים קבעו כי אם יוכנס המכשיר לשימוש בארה"ב, הוא יחסוך כל שנה, בטיפול בתי-החולים ברחבי ארה"ב, 500 מיליון דולר.

ההודעה הרשמית אודות המו"מ צפויה בימים הקרובים, עם פירסום המאזן התלת-חודשי של עץ-לבוד, שיצביע אגב, על התקדמות נאה — אף ללא הלייזר.

ח"כ קרמרן שותפות באמריקה

לוד זולה יותר מאשר חו"ל

אחד התענוגות הגדולים של הישראלי היוצא לחו"ל הוא מסע-חקינות הפרוע שהוא עורך שם. אלא שבדיקה עניינית מגלה שזוהו תענוגי יקר, שכן החנויות הפטורות ממכס בלוד זולות יותר מאלה שבמטוסים ונמלי-תעופה זרים רבים. (גם בלוד עצמה, אגב, קיימת תחרות בין שתי חנויות בתחום זה, אשכר ודייט פרי שופ.)

- כל סוגי הוויסקי הפשוט עולים בלוד 3.75 דולר בקבוק, לעומת 3.96 בלונדון, למשל. ויסקי משובח, כמו אייג' דימפאל, עולה שבעה דולר בלוד, 7.44 בלונדון. בפאריס — אף יותר.
- חבילה של 200 סיגריות אמריקאיות עולה בלוד 3.50 דולר, בלונדון 3.72, בפאריס חמישה.
- לעומת זאת, כדאי לקנות בפא"ר קוניאק צרפתי — מחירו בלוד זול יותר מאשר בלונדון או ניו-יורק, אולם יקר יותר מאשר בפאריס.
- בושם צרפתי: מחיר אונקיה בו-

כבשים מוטסים מארץ האש

עקרות-הבית הקונות בימים אלו בשר טלה קפוא, במחיר 13-14 לירות הקי-לו (לעומת 15-17 לבקר קפוא) אינו יודעות מן הסתם כי הטלאים הוטסו לישראל מקצה העולם — מפטוגוניה, הלא היא ארץ האש. עד שם הרחיק יבואן הכבשים הירושלמי משה גרוב, בחיפוי שיו אחרי טלאים שיענו על הדרישות הווטרינאריות של רבני ישראל. שם, 3000 ק"מ דרומית לבואנוס-איריס, שר חטים את הטלאים הכשרים, מטיסים או-תם לישראל.

עיסקה מטורפת זו אפשרית רק בישראל, בה בשר קפוא נמכר כטרי — בכל מחיר. רק כאן, בגלל ההשתוללות ה"מטורפת של מחירי הבשר, בגלל החל"מאות של מישרד המיסחר והתעשייה — כדאי לייבא טלאים מקצה העולם. גרובר קיבל ממישרד המיסחר והתע"שייה, ללא מיכרו, חוזה לייבא 200 טון בשר טלאי. יבואן הבשר הוותיק אפרים אילון העניק לו את המימון, את השו"חטים, את רשת השיווק שלו — תמורת שותפות בעיסקה.

תמורת 200 הטון שילם גרובר, לדבי-רין, 1240 דולר הטון — 6.25 לירות לקילו. עם הוצאות נוספות, עולה לו ה"בשר כ"5 לירות הקילו. הוא מוכרו בארץ ב"10.5 לירות הקילו — רווח נאה של למעלה מ"20 אחוז. בשר כבש הוא מחוץ לפיקוח ממשלתי, וניתן למוכ"רו בכל מחיר.

במשלוח שני שביקש גרובר להביא, כבר נערך מיכרו. גרובר זכה בו, קיבל רשות ל"500 טון במחיר של 1250 דולר הטון. אילון הלך גם הוא למיכרו זה, הציע מחיר של 1500 דולר הטון, והפ"סיד.

גרובר מייבא גם את כבד הטלאים, מוכרו ב"14 לירות הקילו. גם על כבד כבש אין פיקוח. הבעיה עם בשר כבש, עד היום, היתה מחיר הכשרתו היקר. כדי להכשיר את הכבשים בזול המציא גרובר שיטת שחי"טה חדשה, בה מגלחים את צוואר הכבש לפני השחיטה, כדי שהסכין לא תתקעה בשערות והשחיטה תהיה פסולה.

* וזה בנוסף לאלקנה גלי, שלרשותו עומד תצביב-הסברה שנתי של מאה אלף ל"י.

לחץ ממשלתי למען רוזוב

פקידים בכירים במישרד המיסחר והתעשייה הפעילו לאחרונה שוב לח"צים על ברנרד ליברמן למכור את מיפעל הגרבוניים שלו, מפייבה, למיפעל המתחרה בו, גיבור, השייך לגרשון רוזוב.

בשבועות האחרונים ניהלו פקידים אלה מיספר שיחות עם ליברמן, הציעו לו לנסוע לפריס, שם שוהה עתה ר"י זוב, ולשוחח עימו על "מיזוג" שני המפעלים.

הפקידים פתחו במיתקפתם החדשה בעיקבות המידע שהגיע לידיהם במי"ס גרת תפקידם אודות הקשיים הכספיים שאליהם נקלע ליברמן לאחרונה. לחצם זה מתואם עם הבטחתו של פנחס ספיר לרוזוב לעזור לו לזכות במנופול בתח"מו בארץ — כפי שעזר לקבוצת עליה להפוך למנופול בתחומם שלהם.

ממונה נוידרפר החלפה בישראל